

ЛИТОВСКИЙ ВѢСТНИКЪ.

ОФИЦИАЛЬНАЯ

ГАЗЕТА.

№

93.

KURIER LITEWSKI.

GAZETA URZĘDOWA.

Вильна. Пятница. 20-го Ноября — 1836 — Wilno. Piątek. 20-go Listopada.

ВНУТРЕННІЯ ИЗВѢСТІЯ.

Санктпетербургъ, 13-го Ноября.

Высочайшею Грамотою, 17-го Октября, Всемилостивѣйше пожалованъ Кавалеромъ ордена *Св. Владимира 2-й степени*, Командующій Артиллеріею Отдѣльнаго Гвардейскаго Корпуса, Генераль-Маіоръ, Генераль-Адъютантъ *Сумароковъ*.

— Высочайшею Грамотою, 23-го Октября, Всемилостивѣйше пожалованъ Кавалеромъ ордена *Св. Станислава 2-й степени*, Генеральнаго Штаба Полковникъ *Дюгамель*.

— Высочайшими Грамотами, 24-го Октября, Всемилостивѣйше пожалованы Кавалерами Ордена *Св. Станислава 2-й степени*, Президенты Евангелическо-Лютеранскихъ Консисторій, Эстляндской, Ландраць *Майдель* и Курляндской, Курляндскій Канцлеръ *Бистроль*.

— Высочайшимъ Приказомъ, 3-го Ноября, назначены: состоящій по Арміи, Генераль-Маіоръ *Данненберг 1-й*, Командующимъ 15-ю Пѣхотною дивизіею; Командиръ 2-й бригады 15-й Пѣхотной дивизіи, Генераль-Маіоръ *Линденъ*, Командиромъ 2-й бригады 14-й Пѣхотной дивизіи, на мѣсто Генераль-Маіора *Унгебауера*, а сей Командиромъ же 2-й бригады 15-й Пѣхотной дивизіи.

— Государь Императоръ, въ 16-й день Октября, Высочайше повелѣть соизволилъ: Директора С. Петербургскаго Училища Торговаго Мореплаванія, Надворнаго Совѣтника *Муравьева*, назначить Членомъ Общаго Присутствія Департамента Мануфактуръ и Внутренней Торговли, съ оставленіемъ его въ настоящей должности.

— Управляющимъ Коммиссаріатскою Экспедиціею Главнаго Управленія Черноморскаго Флота и Портовъ, Всемилостивѣйше повелѣно быть исправляющему сію должность, Чиновнику 6-го класса *Языкову*.

— Состоящему при Министрѣ Юстиціи, Статскому Совѣтнику *Карніолу-Пинскому*, Всемилостивѣйше повелѣно быть за Оберъ-Прокурорскимъ столомъ въ 3-мъ Отдѣленіи 5-го Департамента Правительствующаго Сената.

— Въ 19-й день минувшаго Сентября состоялся Высочайшій Указъ о возведеніи Монастырей Иркутской Епархіи въ слѣдующіе классы: 1-й Иркутскій Вознесенскій изъ 3-го въ 1-й классъ, 2-й Якутскій Спасскій, 3-й Посольскій Спасо-Преображенскій, 4-й Киренскій Свято-Троицкій и 5-й Иркутскій Знаменскій дѣвичій, — изъ 3-го въ 2-й классъ, и Высочайше утверждены штаты для оныхъ Монастырей, по которому назначено содержаніе въѣмъ имъ вообще въ годъ 12,899 руб. 50 коп. (С. П.)

— Вольнопрактикующій Лекарь, изъ Евреевъ, Иосифъ Бертензонъ, обращался въ Министерство Внутреннихъ Дѣлъ съ просьбою объ опредѣленіи его на службу по Медицинской части. На основаніи § III-го Высочайше утвержденного 13 Апрѣля 1835 года положенія о Евреяхъ, входилъ Г. Министръ Внутреннихъ Дѣлъ о семъ съ представленіемъ въ Комитетъ Гг. Министровъ, и на положеніе Комитета, о порядкѣ пріема на службу Евреевъ, получившихъ ученія

WIAOMOŚCI KRAJOWE.

Санкт-Petersburg, dnia 13-go Listopada.

Przez Najwyższy Dyplomata, 17-go Października, Nayłaskawiey mianowany Kawalerem Orderu *S. Włodzimierza 2-go stopnia*, Dowódzacy Artylleryą Oddzielnego Korpusu Gwardyi, Jenerał-Major, Jenerał-Adjutant *Sumarokow*.

— Przez Najwyższy Dyplomata, 23-go Października, Nayłaskawiey mianowany Kawalerem Orderu *S. Stanisława 2-go stopnia*, Półkownik Jeneralnego Sztabu *Duhamel*.

— Przez Najwyższe Dyplomata 24-go Października, Nayłaskawiey mianowani Kawalerami Orderu *S. Stanisława 2-go stopnia*, Prezydenci Ewangelicko-Luterskich Konsystorzów, Estońskiego, Landrat *Majdel*, i Kurlandzkiego, Kanclerz Kurlandzki *Bistrom*.

— Przez Najwyższy Rozkaz Dzienny, 3-go Listopada, naznaczeni: liczący się w Armii, Jenerał-Major *Dannenberg 1-szy*, Dowódzacy 15-tą dywizyą piechoty, Dowódzca 2-ey brygady, 15-ey dywizyi pieszey, Jenerał-Major *Linden*, Dowódzca 2 ey brygady 14-ey dywizyi pieszey, na mieysce Jenerał-Majora *Ungebauera*, a ten także Dowódzcą 2-ey brygady 15-ey dywizyi pieszey.

— Cesarz Jego Mość, w dniu 16-m Października, Najwyżey rozkazać raczył: Dyrektora S. Petersburgskieyszkoly Żeglugi Handlowey, Radzcę Dworu *Murawjewa*, naznaczyć członkiem Ogólnego Zasiadania Departamentu Rękodziel i Wewnętrznego Handlu, z pozostaniem na teraźniejszym obowiązku.

— Zarządzajacy Kommissoryacką Expedycyą Głównego Zarządu Czarnomorskiej Floty i Portow, Nayłaskawiey rozkazano bydź sprawującemu ten obowiązek, urzędnikowi 6-ey klasy *Jazykowu*.

— Zostającemu przy Ministrze Sprawiedliwości, Radcy Stanu *Karniolinowi-Pińskiemu*, Nayłaskawiey rozkazano bydź za Ober-Prokurorskim stołem w 3-m oddziale 5-go Departamentu Rządzącego Senatu.

— Dnia 19-go zeszłego Września nastął Najwyższy Ukaz o podniesieniu Monastérów Dyecezyi Irkuckiey do klass następujących: 1-y Irkucki Wniebowstąpienia z 3-ey do 1-ey klasy, 2-gi Jakucki Zbawiciela, 3-ci Posolski Przemienienia Pańskiego, 4-ty Kireński Świętey Trócy i 5-ty Irkucki Znamieński Panien, z 3-ey do 2-ey klasy, i Najwyżey zatwierdzony został Etat dla tych Monastérów, dla których wyznaczono na utrzymanie dla wszystkich w ogólności na rok 12,899 r. 50 kop. (P. P.)

— Wolno-praktykujący Lekarz, Żyd Józef Bertenson, udawał się do Ministeryum Spraw Wewnętrznych z prośbą o przyjęcie go do służby w wydziale Medycznym. Na ośnowie § III-go Najwyżey zatwierdzoney 13-go Kwietnia 1835 roku ustawy o Żydach, czynił o tém przedstawienie P. Minister Spraw Wewnętrznych do Komitetu PP. Ministrów, i na postanowienie Komitetu o porządku przyjmowania do służby Żydów, którzy otrzymali uczone stopnie Medyczne, nastął Własnoręczny Jaso

степени по части Медицинской, послѣдовало собственноручное Его Императорскаго Величества повелѣніе: „*Не иначе какъ въ однихъ Западныхъ губерніяхъ.*“

— По опредѣленію 1-го Департамента Правительствующаго Сената о дозволеніи Охтинскимъ поселянамъ, по достиженіи 60 лѣтъ и увольненіи отъ казенныхъ работъ, записываться въ кунечество и мѣщанство, Господинъ Министръ Юстиціи вносилъ записку въ Комитетъ Г. Министровъ. Его Императорское Величество, по положенію Комитета, въ 6 день сего Октября означенное опредѣленіе Правительствующаго Сената Высочайше утвердить соизволило.

— Государственный Совѣтъ, въ Департаментѣ Экономіи и въ Общемъ Собраніи, рассмотрѣвъ представленіе Министра Финансовъ, о дополненіи правилъ по предмету отвода во Всемилоостивѣйшее пожалованіе земель, при коихъ находятся рыбныя ловли, и находя представленіе сіе уважительнымъ, согласно оному *положило*: въ дополненіе ст. 572 Свода Законовъ Гражданскихъ (Т. X) постановить слѣдующее: 1-е) При Всемилоостивѣйшемъ пожалованіи казенныхъ земель, предоставлять пользоваться такими только оброчными, или вовсе въ оброкъ несостоящими, рыбными ловлями, кои заключаются въ однихъ малыхъ рѣчкахъ, рѣчкахъ, озерахъ и протокахъ, въ дачахъ замежеванныхъ, или къ онымъ прилегающимъ, равно и тѣмъ, внутри дачъ вошедшими или прилегающими оброчными рыбными ловлями, которыя по распоряженію Правительства, исключены уже изъ казеннаго оброка и оклада; и 2-е) За тѣмъ рыбныхъ ловлей, какъ на большихъ или судоходныхъ рѣчкахъ, внутри дачъ протекающихъ, или прилегающихъ къ онымъ, такъ и на заливахъ, лиманахъ и затокахъ, и при берегахъ морскихъ, въ частное владѣніе, по Всемилоостивѣйшему пожалованію земель, не отводить.

— По Указу Его Императорскаго Величества, Правительствующій Сенатъ слушалъ представленіе Г. Министра Финансовъ, при которомъ прилагая засвидѣтельствованный списокъ съ Высочайше утвержденнаго въ 1-й день минувшаго Октября мнѣнія Государственнаго Совѣта, относительно причисленія въ казенное вѣдомство дворовыхъ людей и безземельныхъ крестьянъ, описанныхъ за неплатежъ владѣльцами ихъ казенныхъ высканій и частныхъ долговъ, просить Правительствующій Сенатъ учинить о исполненіи сего Высочайшаго повелѣнія надлежащее распоряженіе. *Въ означенномъ же списокѣ мнѣнія Государственнаго Совѣта изъяснено*, что Государственный Совѣтъ въ Департаментѣ Законовъ и въ Общемъ Собраніи, рассмотрѣвъ представленіе Министра Финансовъ относительно дворовыхъ людей и безземельныхъ крестьянъ, которые на основаніи Высочайшаго указа 1833 года Мая 2-го, за неплатежъ владѣльцами ихъ казенныхъ высканій и частныхъ долговъ, причисляются въ казенное вѣдомство, согласно съ заключеніемъ его Министра, мнѣніемъ положило: облагая впредь таковыхъ людей мужеска пола одѣями обыкновенными податями и повинностями по тому состоянію, какое они иберутъ, по наличному числу душъ, сверхъ того никакихъ уже процентовъ въ возмездіе заплаченныхъ изъ казны суммъ, съ нихъ не взыскивать, распространивъ сіе на будущее время и на всѣхъ тѣхъ, кои донынѣ уже обращены въ казенное вѣдомство. (Сен. В.)

— Тѣ изъ нашихъ читателей, которымъ случилось провѣщать или проходить сегодня по Невскому проспекту, конечно, замѣтили, что у Казанскаго моста производится работа кабестаномъ. Это выгружаютъ пьедесталъ и огромные камни для фундамента памятника Фельдмаршалу *Барклаю де Толли*, который, какъ извѣстно, будетъ воздвигнутъ на площади, противъ Казанской церкви, на лѣво отъ колонады. Камни выломаны и пьедесталъ обдѣланъ въ Финляндіи, какъ мы слышали, подрядчикомъ *Сухаковимъ*.

— Директоръ Комитета Сахароваровъ, Г. Масловъ, объявляетъ въ Московскихъ Вѣдомостяхъ, что Членъ Комитета Г. Гарпиновъ усовершенствовалъ свекло-сахарное производство на своемъ заводѣ, находящемся Воронежской губерніи въ Павловскомъ уѣздѣ въ с. Петровкѣ. Усовершенствованіе состоитъ въ возможно-лучшемъ очищеніи сиропа отъ постороннихъ частицъ, посредствомъ троекратнаго процеживанія сквозь костяной уголь, употребляемый въ весьма большомъ количествѣ. Очищенный такимъ образомъ сиропъ густѣе какъ рафинадъ, то есть доводитъ до высшей температуры сравнительно съ обыкновенною уваркою сиропа до пробы, отъ чего, по разлитіи его въ формы, получается сахаръ довольно бѣлый и плотный, болѣе сходный съ лумбомъ, нежели съ первымъ пескомъ. Ежели свекловичный сокъ имѣетъ 8° сахарной плотности, то симъ способомъ получается изъ ста фунтовъ свекловичныя пять фунтовъ сахара; ежели сокъ въ 10° плотности, то семь фунтовъ изъ ста, а съ переваркою патоки получается всего отъ 6 до

Cesarskiej Mości rozkaz: „*Nie inaczej, jak w samych tylko Guberniach Zachodnich.*“

— По nastąpieniu postanowienia 1-go Departamentu Rządzącego Senatu o dozwoleniu Ochtyńskim włościanom, po dójściu do 60-ciu lat i uwolnieniu od skarbowych robot, zapisywać się do stanu kupieckiego i mieszczańskiego, Pan Minister Sprawiedliwości podawał zapiskę do Komitetu PP. Ministrów. Najjaśniejszy Cesarz Jego Mość po nastąpieniu postanowienia Komitetu, dnia 6-go ter. Października pomienione postanowienie Rządzącego Senatu Najwyższy zatwierdzić raczył.

— Rada Państwa, na Departamencie Ekonomii i na Powszechném Zebraniu, rozpatrzywszy przedstawienie Ministra Skarbu, o dopełnieniu prawideł względem od-prowadzenia dla Najłaskawszego nadania ziem, w których się znajdują rybołownie, i znajdując to przedstawienie godnem uwagi, stosownie do niego postanowiła: na dopełnienie art. 572 Połączenia Praw Cywilnych (T. X) postanowić co następuje: 1-e) Przy Najłaskaw-szém nadaniu gruntów Skarbowych, dozwalać korzystania z takich tylko czynszowych, lub zupełnie w czynszu nie objętych rybołowni, które znajdują się tylko na samych małych rzekach, rzeczках, jeziorach i strumieniach, w majątkach ograniczonych, lub do nich przyległych, równie i z tych w obrębie majątków weszłych albo przyległych czynszowych rybołowni, które z rozporządzenia Rządu, są już wyłączone ze skarbowego czynszu i okładu; i 2-re) A zatem rybołownie, tak na wielkich czyli spławnych rzekach, przez środek majątków przepływających lub do nich przyległych, jako też na zatokach, odnogach i toniach, oraz przy brzegach morskich, w prywatne władanie, z Najmiłostiw-szego nadania gruntów, nie odprowadzać.

— Wedle Ukazu Jego Cesarskiej Mości, Rządzący Senat słuchali przedstawienie P. Ministra Skarbu, przy którym załączając poświadczoną kopią z Najwyższy zatwierdzonej i go zeszłego Października opinii Rady Państwa względem policzenia do skarbowej wiedzy ludzi dworskich i włościan bez ziemi, inwentowanych za nieopłatę przez ich właścicieli, skarbowych należności i prywatnych długów, Rządzący Senat prosi uczynić dla wypełnienia tego Najwyższego rozkazu należyte rozporządzenie. *W pomienionej też kopii opinii Rady Państwa powiedziano*: iż Rada Państwa na Departamencie Praw i na Powszechném Zebraniu, rozpatrzywszy przedstawienie Ministra Skarbu względem dworskich ludzi i włościan bez ziemi, którzy na podstawie Najwyższego Ukazu Maja 2-go 1833 roku, za nieopłacenie przez ich właścicieli skarbowych należności i prywatnych długów, zaliczają się do wiedzy skarbowej, zgodnie z wnioskiem tegoż Ministra, przez opinią postanowiła: nakładając na przyszłość na takich ludzi pięć meżkiey, same tylko zwyczajne podatki i powinności tego stanu, jaki sobie obiorą, podług istotnie będącej liczby dusz, nad to żadnych już od nich procentów na wynagrodzenie zapłaconych przez skarb summ nie uzyskiwać, rozciągając to na czas przyszły i na wszystkich tych, którzy już dotąd są obróceni do wiedzy skarbowej. (G. S.)

— Ci z naszych czytelników, którym się zdarzyło przejeżdżać lub przechodzić dzisiaj po Newskim-Prospekcie, dostrzegli zapewna, iż u Kazańskiego mostu są wykonywane roboty za pomocą dźwigni. Wydobywają właśnie na brzeg podnoże i ogromne kamienie do fundamentu pomnika Marszałka Polnego *Barclaja de Tolli*, który, jak wiadomo, będzie wzniesiony na placu naprzeciw cerkwi Kazańskiej, w stronie lewej od kolonnady. Kamienie wyłamane i podnoże wyrobione w Finlandyi, jak słyszeliśmy, przez podradczyka *Suchanowa*.

— Dyrektor Komitetu Rafinatorów cukru, P. Masłow, ogłasza w gazetach Moskiewskich, iż Członek Komitetu P. Horainow udoskonalił process robienia cukru burakowego w swojej fabryce, znajdujący się w Gubernii Woroneżskiej, w powiecie Pawłowskim, w wiosce Pietrowce. To udoskonalenie zależy na najlepszym, jak tylko można, oczyszczeniu syropu od części obecnych, za pomocą trzykrotnego cedzenia przez węgle z kości, w bardzo wielkiej ilości używanych. Tym sposobem oczyszczony syrop, zgęszcza się jak rafinat, to jest: doprowadzając do wyższej temperatury w porównaniu ze zwyczajnym warzeniem syropu do próby, przez co, po rozlaniu go do form, otrzymuje się cukier dość biały i zsiadły, więcey podobny do lumbu, niżeli do pierwszej faryny. Jeżeli sok burakowy ma 8° cukrowej zsiadłości, tedy przez ten sposób otrzymuje się ze stu funtów buraków, pięć funtów cukru; jeżeli sok ma 10° zsiadłości, tedy siedm funtów ze stu, a z przegotowaniem patoki, otrzymuje się wszystkiego od 6 do 8 procentów cukru, w proporcją do wagi buraków. P. Horai-

8 процентов сахара противъ вѣса свекловицы. Г. *Гаряиновъ* не сомнѣвается, что на будущее время, съ усовершенствованіемъ очищенія сыроповъ, можно будетъ получать до 10 процентовъ, т. е. пудъ сахара изъ берковца свекловицы. — Какъ не пожелать такого успѣха людямъ, не скрывающимъ своихъ усовершенствованій отъ соотечественниковъ. Г. *Гаряиновъ* предоставилъ Комитету пригласить всѣхъ Гг. сахарныхъ заводчиковъ посѣтить, если имъ будетъ угодно, заводъ его и относиться въ немъ прямо къ управляющему заводомъ, Г. *Проперу*, стараніями котораго въ нынѣшнемъ году весьма много улучшено въ немъ расположеніе дефекаціонныхъ и выпарныхъ котловъ, для которыхъ нечи сдѣланы поды сводами, и топятся соломой, совершенно безопасно, такъ что на заводѣ не видать ни огня, ни золы, нѣтъ дыму отъ заливки и соблюдается возможная чистота.

Извѣстіе о пятидесятилѣтнемъ юбилеѣ Заслуженнаго Профессора и Академика Загорскаго.

2-го Ноября сего года, Русскіе врачи праздновали въ С. Петербургѣ пятидесятилѣтіе ученой и полезной службы одного изъ своихъ сочленовъ: Академика, Заслуженнаго Профессора, Дѣйствительнаго Статскаго Совѣтника и Кавалера Петра Андреевича *Загорскаго*. Какъ участникъ этого, еще перваго у насъ праздника въ подобномъ родѣ, спѣшу поделить съ читателями тѣмъ сердечнымъ удовольствіемъ, которое онъ мнѣ доставилъ.

День начался поздравленіями. Члены Комитета *), составившагося для учрежденія этого торжества, пріѣхавъ въ 11 часовъ утра въ квартиру Академика *Загорскаго*, и поздравивъ его отъ имени Врачебнаго Сословія въ Россіи, поднесли ему присланный Императорскою Виленскою Медикохирургическою Академіею, богатый дипломъ на званіе Почетнаго ея Члена, вручили книгу посвященную ему **) однимъ изъ его учениковъ, и пригласили къ обѣденному столу. Подобныя поздравленія получилъ Петръ Андреевичъ отъ разныхъ врачебныхъ сословій. Ученый Секретарь Императорской Медикохирургической Академіи поднесъ ему, отъ имени Академіи, возобновленный дипломъ на званіе Доктора Медицины и Хирургіи; а Ученый Секретарь Медицинскаго Совѣта уведомилъ Г. *Загорскаго*, что онъ избранъ Членомъ того Совѣта. Товарищи и знакомые также посѣтили и приветствовали Петра Андреевича.

Въ 4 часа по полудни, особы, приглашенныя къ обѣденному столу, начали съезжаться въ залу благороднаго Собранія, что въ домѣ Г-жи *Энгельгардъ*. Въ половинѣ пятаго часа пріѣхалъ и главный гость, виновникъ торжества, Академикъ *Загорскій*, въ сопровожденіи двухъ Членовъ Комитета. Звуки музыки возвестили его пріѣздъ. Онъ былъ встрѣченъ прочими Членами Комитета и введенъ въ залу, гдѣ находились посѣтители. Всѣ тѣснились около почтеннаго старца. Всѣ живо чувствовали трогательность этого зрѣлища, и слезы невольно показались на глазахъ присутствовавшихъ. Въ 5 часовъ отправились къ обѣденному столу; Петръ Андреевичъ, шель въ сопровожденіи одного изъ членовъ Комитета. Музыканты Конной Гвардіи играли въ продолженіе обѣда. Удовольствіе и радостіе выражались на лицахъ гостей. Тутъ были не только врачи, но и товарищи Г. *Загорскаго* по Академіямъ Наукъ и Россійской, принявшіе участіе въ этомъ празднествѣ. Первый тостъ за здоровье Государя Императора, произнесенный Г. *Денполю*, былъ принятъ съ восторгомъ, свойственнымъ сердцу Русскому. Знакомые и родные звуки *Боже Царя храни!* огласили залу. Второю тостъ за здоровье Августѣйшей Фамиліи, предложилъ Г. *Ланге*. Третьей тостъ за здоровье П. А. *Загорскаго*, виновника праздника, провозгласилъ Г. *Андреевскій*. По произнесеніи этого тоста, Члены Комитета вставъ со своихъ мѣстъ, поднесли Петру Андреевичу золотую въ честь его выбитую медаль и богатую серебряную вазу; при чемъ Г. *Андреевскій* сказалъ краткое, но полное чувствомъ привѣтствіе. По возвращеніи Гг. Членовъ Комитета на свои мѣста, Ученый Секретарь Императорской Медикохирургической Академіи, Г. *Негасовъ*, въ прочитанной имъ рѣчи, послѣ привѣтственныхъ выраженій, изложилъ ученія и гражданскія заслуги и вкратцѣ представилъ біографію Г. *Загорскаго*, потомъ читаны были: Г. Профессоромъ *Целехизинъ* Латинская рѣчь, а Г. Гофмедикомъ *Дворжакомъ* Латинскіе стихи. Велѣвъ за этимъ Г. Профессоръ *Спасскій*, въ короткихъ словахъ, указавъ на живое участіе, которое всѣ приняли въ празднованіи юбилея Академика *Загорска-*

новъ не вѣрять, изъ въ позднѣйшемъ часѣ по усовершенствованіи очищенія сыроповъ, можно бѣдѣе получать до 10 процентовъ, то есть: пудъ cukru z bierkowca buraków. — Jakże nie mamy życzyć takiej pomyslności ludzom, nieukrywającym swoich udoskoleń przed współrodakami. P. *Horainow* prosił Komitet wezwąć wszystkich PP. Rafinatorów cukru do odwiedzenia, jeżeli się im podoba, jego fabryki, i udawać się w niey prosto do zarządzącego fabryką, P. *Propera*, za którego staraniem w roku terażniejszym bardzo wiele udoskonalono w niey rozłożenie defekacyjnych i parujących kotłów, dla których piece są urządzone pod sklepieniami i ogrzewają się słomą, bez najmniejszego niebezpieczeństwa tak, iż w fabryce nie widać ani ognia, ani popiołu, niema dymu od gaszenia ognia i naywiększa utrzymuje się czystość.

Wiadomość o pięćdziesięcioletnim Jubileuszu zasłużonego Profesora i Akademika Zahorskiego.

Dnia 2-go Listopada tego roku, Medycy Ruscy w St. Petersburgu obchodzili pięćdziesięcioletni Jubileusz uczoney i pożyteczney służby jednego ze swych współczłonków: Akademika, Zasłużonego Profesora, Rzeczywistego Radcy Stanu i Kawalera Piotra Zahorskiego. Jako współuczestnik tego, pierwszego w podobnym rodzaju u nas obchodu, śpieszę podzielić się z czytelnikami tѣm serdecznѣm ukontentowaniem, jakim mię ten obchod napełnił.

Dzień był rozpoczęty powinszowaniami. Członkowie Komitetu *), złożonego dla urządzenia tej uroczystości, przyjechawszy o 11-ey zrana do mieszkania Akademika Zahorskiego, i złożywszy mu powinszowanie w imieniu zgromadzenia Medyków w Rossyi, złożyli mu przysłany przez Cesarzką Wileńską Medyko-Chirurgiczną Akademię, kosztowny dyplom, mianujący go swoim Członkiem, podali także księgę, jemu poświęconą **) przez jednego z jego uczniów, i zaprosili na obiad. Podobne powinszowania otrzymał P. Zahorski od różnych Medycznych towarzystw. Uczony Sekretarz Cesarzkich Medyko-Chirurgicznej Akademii złożył mu w imieniu Akademii, renowacyjny dyplom na stopień Doktora Medycyny i Chirurgii; a uczony Sekretarz Rady Medycznej uwiadomił P. Zahorskiego, iż jest wybrany na Członka tej Rady. Towarzysze i znajomi odwiedzili także i złożyli powinszowanie P. Zahorskiemu.

O godzinie 4-ey z południa, osoby, na obiad zaproszone, zaczęły zjeżdżać się do sali Szlachetnego Zgromadzenia w domu Pani Engelhardt. O pół do piątej przybył i gość główny, Solennizant obchodu, Akademik Zahorski, w towarzystwie dwóch Członków Komitetu. Odgłosy muzyki oznaymiły o jego przybyciu. Był on spotkany przez wszystkich Członków Komitetu i wprowadzony do sali, gdzie się goście znajdowali. Wszyscy się cislęli około czcigodnego starca. Wszyscy żywo uczuli poruszenie tego widowiska, i tży mimowolnie zrosiły twarze obecnych. O godzinie 5-ey udali się do stołu. P. Zahorski siedł w towarzystwie jednego z członków Komitetu. Muzyka konnej gwardyi brzmiała przez czas obiadu. Ukontentowanie i radość malowały się na twarzach gości. Byli tu nie tylko Medycy, ale i towarzysze P. Zahorskiego z Akademii Nauk i Akademii Rossyjskiej, którzy mieli udział w tym obchodzie. Toast pierwszy za zdrowie Cesarza PANA wniesiony przez P. *Deppa*, był przyjęty z uniesieniem, sercu Rossyan właściwѣm. Znajomy narodowy śpiew *Boże Króla zachowaj* napełnił salę. Toast drugi za zdrowie NAYJAŚNIEJSZEJ FAMILII wniósł P. *Lange*. Toast trzeci za zdrowie P. A. Zahorskiego. Solennizanta obchodu, wniósł P. *Andrejewski*. Po wniesieniu tego toastu, Członkowie Komitetu, powstawszy z miejsc swoich, złożyli P. Zahorskiemu złoty na cześć jego wybity medal i kosztowną srebrną wazę, przy czѣm P. *Andrejewski*, miał krótkie, lecz pełne czułości przemówienie. Za powrotem PP. Członków Komitetu na swoje miejsca, Uczony Sekretarz Cesarzkich Medyko-Chirurgicznej Akademii, P. *Nieczajew*, w czytanej prezen mowie, po wyrazach powinszowania, wyłożył uczonne i obywatelskie zasługi, i w krótkości wystawił biografię P. Zahorskiego. Potѣm czytano były: przez P. Professora *Pelechina* mowa w języku Łacińskim, a przez P. Nadwornego Medyka *Dworzaka* Łacińskie wiersze. Wkrótce potѣm P. Professor *Spasski*, w krótkich wyrazach odwołałszy się do żywości uczuć, jakie wszyscy przyjęli w obchodzie jubileuszu Akademika Zahorskiego

*) Ф. Ф. Денпъ, Е. И. Андреевскій, П. П. Ланге, В. С. Сахаровъ и Т. Т. Спасскій.

(**) Сочиненіе о дѣтскихъ болѣзняхъ Туртуала, переведенное Г. Сергѣевымъ.

*) FF. Depp E. J. Andrejewski, P. P. Lange, W. S. Sacharow, J. T. Spaski.

*) Dzieło o chorobach dzieci Turtuala, wytłumaczone przez P. Sergiejewa.

го, обратилъ вниманіе посѣтителей на патріотическое предположеніе ***) Членомъ Комитета, касательно суммы оставшейся въ ихъ распоряженіи. Рѣчь Г. Спасскаго заключалась предложеніемъ осушить за-здравный кубокъ за процвѣтаніе въ Россіи Анатоміи, какъ науки, составляющей основаніе Медицины, которая была и есть предметомъ постоянныхъ занятій Академика Зогорскаго въ теченіе долгой и полезной его жизни. П. А. Загорскій, краткою, но трогательною рѣчью, благодарилъ собраніе за сдѣланную ему честь, предложилъ тостъ за здоровье всѣхъ принявшихъ участіе въ этомъ торжествѣ, и изъявилъ искреннее желаніе, чтобъ Богъ далъ каждому изъ нихъ удостоиться подобной радости на закатѣ дней своихъ. Послѣдній тостъ за преуспѣяніе Врачебныхъ наукъ и благоденствіе Врачебнаго сословія въ Россіи, произнесъ Г. Сахаровъ. Гости разѣхались въ 8 часовъ вечера. Вотъ краткое описаніе праздника навсегда замѣчательнаго въ лѣтописяхъ Русскихъ Врачей. Память объ немъ перейдетъ въ позднее потомство. (Спб. В.)

Херсонъ, 29-го Сентября.

Въ Воскресенье, 27 Сентября, въ 12 часовъ утра, произведена была конская скачка на устроенномъ въ предмѣстьи г. Херсона скаковомъ трехверстномъ кругѣ. Изъ допущенныхъ для состязанія семи лошадей, съ соблюденіемъ всѣхъ правилъ, принадлежащихъ Г. Генераль-Маіору Нарышкину кобылица Дульцинея, мастью гнѣдая, 4-хъ лѣтъ, завода Г. Мосолова, проскакавъ въ 9-ть минутъ два трехверстныхъ круга, явилась у призового столба первою; за нею слѣдовала принадлежащая Е. С. Графу М. С. Воронцову кобылица Примадонна, мастью гнѣдая, 5-ти лѣтъ, завода Г. Мосолова; во лѣдъ за тѣмъ, прискакала кобылица Грація, 5-ти лѣтъ, тоже завода Г. Мосолова, принадлежащая Г-жѣ Генеральшѣ Нарышкиной; и наконецъ, кобылица Серенада, мастью чалая, 5-ти лѣтъ, завода Г. Мосолова, принадлежащая Е. С. Графинѣ Е. Кс. Воронцовой, прискакала четвертою. Прочія три лошади остались за флагомъ, и потому не были допущены на перескачку. Упомянутыя четыре лошади, послѣ 30-ти минутнаго отдыха, снова проскакали шестиверстное пространство въ 10-ть минутъ, и первою у призового столба, явилась та же самая кобылица Дульцинея, а второю кобылица Примадонна, выигравшія установленные призы — Дульцинея серебряный кубокъ въ 1,500 р., а Примадонна 500 р. асс.

Екатеринославъ, 24-го Октября.

Сего 17-го Октября, по полудни въ половинѣ 7-го часа, здѣсь, въ 1-й части, во 2-мъ кварталѣ произошелъ пожаръ, отъ коего сгорѣло: 13 лавокъ съ погребями разныхъ лицъ, флигель съ сараемъ купца Крансфельда, сарай мѣщанина Новикова, и домъ со службами и сальный заводъ купца Пгелънина, всего на сумму около 300,000 рублей. (С. П.)

ИНОСТРАННЫЯ ИЗВѢСТІЯ.

Австрія.

Вѣна, 12-го Ноября.

Вчера прибылъ сюда изъ Герца Графъ Лухези-Палли, супругъ Герцогини Беррійской. Догадываются, что онъ прѣхалъ на похороны Карла X. ИИ. Велич. тотчасъ по полученіи печальнаго извѣстія о кончинѣ Карла X, отправили Князя Сайнз-Витгенштейна къ родственницѣ своей Герцогинѣ Ангелеской въ Герцъ съ собственноручнымъ письмомъ, въ которомъ изъявили свое соболѣзнованіе. (D. P.)

Франція.

Парижъ, 12-го Ноября.

Прошлую ночь прибылъ въ здѣшнюю столицу въ почтовомъ экипажѣ Принцъ Людвикъ Наполеонъ, коего сопровождали два жандармскихъ Офицера. Экипажъ остановился у Префекта Полиціи Г. Габріэля Делессера, который тотчасъ уведомилъ о томъ Министра Внутреннихъ Дѣлъ. Въ 3 часа утра Г. Гаспаренъ прибылъ въ Префектуру Полиціи и началъ допросы Принца. По окончаніи оныхъ молодого Принца пригласили къ завтраку, и въ 5 часовъ Принцъ опять сѣлъ въ экипажъ. Говорятъ, что онъ поѣдетъ чрезъ Вири, гдѣ находится теперь мать его, и будетъ отправленъ въ Америку.

— По словамъ Торговаго журнала, прощеніе Принца Людвика Бонапарте сопряжено съ условіемъ, что и Княгиня Ст. Ле, мать его, удалится изъ Европы; на что она будто уже дала обязательство.

— Третьяго дня въ предмѣстьи Ст. Жерменъ за-

***) Это предположеніе относится къ учрежденію Анатомической премии въ честь Г. Загорскаго. Въ непродолжительномъ времени оно будетъ представлено Комитетомъ, на благоусмотрѣніе Начальства. Подробный отчетъ о дѣйствіяхъ Комитета будетъ сообщенъ отдѣльно.

звѣтилъ уваженію гостей на патріотическій замысел ***) Членомъ Комитета, взглядомъ суммы въ ихъ распоряженіи остались. Мова П. Спасскаго заключалась въ томъ, чтобъ исполненіе доведеніе до осуществленія квітненія въ Россіи Анатоміи, какъ науки, составляющей основаніе Медицины, которая была и есть предметомъ постоянныхъ занятій Академика Загорскаго чрезъ ciągъ длиннаго и полезнаго его życia. П. А. Загорскій, въ короткой, но поразительной мовѣ, благодарилъ собраніе за сдѣланную ему честь, предложилъ тостъ за здоровье всѣхъ, которые, приняли участіе въ этомъ обходѣ и ошлалъ искреннее желаніе, абы Богъ каждому з нихъ дозволилъ дождаться себѣ подобной радости передъ заходомъ дня своихъ. Остатки тостъ поступовъ Наукъ Медычныхъ и сщеліваго powodzenia powołania Medычного въ Rossyi, spełnił P. Sacharow. Goście rozjechali się o godzinie 8-ey wieczorem. Oto jest krótki opis obchodu wiecznie pamiętnego w rocznikachъ Ruskichъ Medыków. Pamięć o nimъ przejdzie do późney potomności. (G. S. P.)

Cherson, 29-го Września.

Въ воскресенье, 27-го Września, о 12-теy zrana odbyły się konne wyścigi w urządzonymъ на przedmiesciu m. Chersonu trzywiorstowymъ do wyścigówъ kole. Z dopuszczonychъ do ubiegania się siedmiu koni, z zachowaniemъ wszystkichъ prawidełъ, należącychъ do P. Jenerała Majora Naryszkińa klaczъ Dulcyneja, sierści gniadey, latъ czterechъ, ze stada P. Mosołowa, ubiegłszy w 9-ciu minutachъ dwa trzywiorstowe koła, pierwsza stanęła u mety, za nią biegła należąca do JW. Hrabiego Woroncowa klaczъ Primadonna, sierści gniadey, latъ 5-ciu, ze stada P. Mosołowa; tuż за nią przybiegła klaczъ Gracya, latъ 5-ciu, także ze stada P. Mosołowa, należąca do Jenerałowej Naryszkińowej; i nakoniec, klaczъ Serenada, sierści mrozowatey, latъ 5-ciu, ze stada P. Mosołowa, należąca do Hrabini E. Ks. Woroncowej, przybiegła czwartą. Dalsze trzy konie pozostały за chorągwią, i dla tego nie były dopuszczone do wyścigówъ. Pomienione cztery klacze, odetchnąwszy 30 minut, znowu ubiegły sześć wiorstową przestrzeń w 10 minutachъ, i pierwszą u mety stanęła та же sama klaczъ Dulcyneja, а druga klaczъ Primadonna, wygrały postanowione nagrody — Dulcyneja srebrny kubek, wartujący 1,500 r., а Primadonna 500 rubli ass. (G. S. P.)

Ekaterynostaw, d. 24 Października.

Dnia 17-го Października, o pół do siódmej po południu, w 1-szey części, w 2-gimъ kwartale, wydarzył się tu pożar, który spalił: 13 kramъ z rzeczamiъ różnychъ osób, oficynę z wozownią kupca Kransfelda, wozownię mieszczanina Nowikowa, i domъ z oficynami, oraz fabrykę łojową kupca Pczelnina, w ogóle на sumę około 300,000 rubli. (P. P.)

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

Austria.

Wiedeń, dnia 12 Listopada.

Wczora przybył tu z Gorycy Hrabia Lucchesi-Palli, małżonekъ Xiężny Berry. Domyślają się, iż celemъ podróży jego jestъ pochowanie zwłokъ Karola X. NN. Cesarstwo Ich Mość zarazъ po odebraniu smutney wiadomości о zgonie Karola X, wysłali Xięcia Sain-Wittgenstein z własnoręcznymъ listemъ, wynurzającymъ żal, do dostoyney ichъ krewney Xiężney Angoulême do Gorycy. (D. P.)

Francia.

Paryż, dnia 12-го Listopada.

Zeszłey nocy przybył do tuteyszey stolicy w powozie pocztowymъ, Xiąże Ludwikъ Napoleon, któremu towarzyszyło dwóchъ oficerówъ żandarmeryi. Powózъ zajechał do Prefekta policyi Pana Gabryela Dellessert, który natychmiastъ dał о témъ wiadomośćъ Ministrowi Sprawъ Wewnętrznychъ. O godzinie 3 z rana przybył Panъ Gasparin do prefekтуры policyi i rozpoczął przesłuchanie Xięcia. Po témъ przesłuchaniu, zastawiono młodemu Xięciu śniadanie, а o samey godzinie 5 wsiadł znowu do powozu. Mówią, że pojedzie przezъ Viry, gdzie się terazъ matka jego znajduje, i będzie wysłany do Ameryki.

— Podługъ Journ. du Commerce ulaskawienie Xięcia Ludwika Bonapartego połączone jest z warunkiemъ, że i Xiężna St. Leu, matka jego, oddali się z Europy, do czego się teżъ zobowiązać jużъ miała.

— Zawczora uwięziono на przedmiesciu St. Germain,

***) Jest to zamiarъ względemъ ustanowienia Anatomicznego premiumъ на cześćъ P. Zahorskiego. W krótkimъ czasie będzie ono podane przezъ Komitetъ на rozpatrzenie Zwierzchności. Szczegółowe sprawozdanie о czynnościachъ Komitetu będzie osobno udzielone.

держано нѣсколько лицъ по политическимъ причинамъ.

— Последнїя донесенїя получены здѣсь изъ Мадрита отъ 5-го числа, но журналы сообщаютъ извѣстїя отъ 3-го Ноября. По журналамъ видно, что *Гомесъ* 1-го числа былъ въ Труксилло, а *Родиль* въ той же день имѣлъ квартиру въ Пералада де Мата. *Але* находился въ Алмодавѣ и намѣревался вступить въ Эстремадуръ.

— По донесенїямъ *Sentinelle des Pyrenées* отъ 8-го ч. с. м., на границѣ распространился слухъ, что *Эспартеро* 2-го ч. с. м., при Саморостро напалъ на Карлистовъ, кои командовалъ *Виллареаль* и разбилъ ихъ, при чемъ они потеряли 400 чел. Это извѣстїе требуетъ подтвержденїя.

— Сегодня было требованїе на Португальскїя ассигнаціи, въ слѣдствїе донесенїй изъ Лондона, что контръ-революція въ Лиссабонѣ безъ сомнѣнїя придетъ въ исполненїе. Говорятъ даже, что уже это сдѣлали, и что безъ кровопролитїя опровергнуто уложенїе 1820; но сїе послѣднее извѣстїе кажется преждевременно.

13-го Ноября.

Пишутъ изъ Боны отъ 31-го Октября о прибытїи туда за два дня назадъ Герцога *Немурскаго*, на пароходѣ *Сфинксъ*. Маршалъ *Клозель* 31-го ч. с. многочисленною свитою Офицеровъ прибылъ на пароходѣ *Пепинъ*. Приготовленїя къ экспедиціи производятся съ большею поспѣшностїю. Нѣсколько дней шель безпрестанно дождь, но теперь погода становится лучше.

— *Журналъ Првнїй* въ слѣдующихъ словахъ доноситъ о проѣздѣ Принца Людвига *Бонапарте*: „Ноября 10-го ч. Правительство освободило Принца *Людвика Наполеона* изъ Страсбургской темницы и отпустило въ Лорїанъ; онъ немедленно отправится на казенномъ пароходѣ въ Америку. Принцъ ночью съ Пятницы на Субботу проѣзжалъ черезъ Парижъ.“

— Министръ Внутреннихъ Дѣлъ сегодня далъ позволенїе на устройство втораго *Theatre Français* въ Парижѣ. Г. Антеноръ *Жоли*, наименованъ Директоромъ онаго.

— *Messenger* и *Bon Sens* также упоминаютъ о контръ-революціи въ Лиссабонѣ, присовокупляя, что это извѣстїе получено черезъ курьера. Министерскїе журналы о томъ умалчиваютъ.

— *Журналъ Првнїй* пишетъ, что по представленїю Французскаго Посланника въ Мадридѣ, тамошнее Правительство издало постановленїе, что церковь *Ст. Люи де Франсе* основанная однимъ Французскимъ Аббатомъ 1613 года, исключается изъ общаго распоряженїя, по которому все имущество и церковная утварь, назначены въ пользу казны.

— *Messenger* содержитъ: „Къ Испанскому Посольству прибыли сюда депеши изъ Мадрита черезъ курьера, который оставилъ этотъ городъ 6-го ч. с. м. По послѣднимъ донесенїямъ, *Гомесъ* безпрестанно стоялъ въ Эстремадурѣ между Труксилло и Касезесомъ на лѣвомъ берегу Тага; въ небольшомъ оттуда разстоянїи *Родиль* дѣйствовалъ противу праваго фланга *Гомеса*. *Але* ускорилъ свой походъ, чтобы достигнуть Карлистовъ, а въ это время вѣроятно соединился съ *Родилемъ*. Въ Мадридѣ все было спокойно, потому что не опасались перехода *Гомеса* черезъ Тагъ. — Пушки употребленныя для осады Бильбао, отправлены Карлистами 6-го ч. с. м. частїю въ Дуранго а частїю въ Гвернику. Карлисты пользуются медленностїю, съ какою дѣйствуютъ войска Королевы, въ Эстелли, Элизондѣ, Верѣ и Урбалѣ, устроили укрѣпленїя.“

— Письмо изъ Байонны отъ 9-го ч. с. м. сообщаетъ: „Мы узнали, что причиною медленности при осадѣ Бильбао были недоразумѣнїя возникшія въ Военномъ Совѣтѣ между Генералами *Каса Эгвїа* и *Монтенегро*. Послѣдній кажется раздѣлялъ мнѣнїя *Донъ Карлоса*, что для начатїя осады теперь недостаетъ пороха. *Эгвїа* напротивъ утверждалъ, что пороха было довольно, и что не должно было медлить.“

— *Хартїа 1830* на основанїи донесенїй изъ Тулузы утверждаетъ, что Карлисты 9-го ч. оставили Аранскую долину. (G. C.)

— Вчерашнїе Министерскїе журналы, хотя помѣстили отвѣтъ Швейцарскаго Сейма, но не дѣлаютъ никакихъ замѣчанїй касательно принятїя помнутаго отвѣта нашимъ Министерствомъ. Одинъ только журналъ *la Paix* пишетъ кратко: „Намъ еще не извѣстно постановленїе Министерства, но кажется, что удовлетворенїе со стороны Швейцарскаго Сейма, достаточно для нашей народной чести. Надѣмся, что Правительство будетъ тѣмъ довольно и возстановитъ торговыя отношенїя, прекращенїе коихъ, очень было вредно восточнымъ нашимъ Департаментамъ.“

— До сихъ поръ съ достовѣрностїю не извѣстно, съ какою цѣлію Белгійскій Король въ послѣднее вре-

кѣа osób z powodów politycznych.

— Останнїе донесенїя зъ Мадрыту, кторѣ ту отримано, сѣ дати 5, але газети умieszczają wiadomości dopiero z d. 3 Listopada. Z tych ostatnich pokazuje się, że *Gomez* był dnia 1 w Truxillo, a *Rodil* miał tegoż samego dnia główną kwaterę w Peralada de Mate. *Alaix* znajdował się w Almodava i gotował się wejść do Estramadury.

— Podług *Sentinelle des Pyrenées* z dnia 8 b. m., rozszła się na granicy wiadomość, że *Espartero* d. 2 b. m. uderzył pod Somorostro na Karolistów, którymi dowodził *Villareal*, pobił ich i zadał stratę, przeszło 400 ludzi wynoszącą. Wiadomość ta potrzebuje potwierdzenia.

— Portugalskie papiery były dziś poszukiwane: odebrano bowiem doniesienie z Londynu, że kontrrewolucya w Lisbonie przyjdzie niezawodnie do skutku. Mówiono nawet, że już nastąpiła, i że bez rozlewu krwi zwołano ustawę 1820 roku; ale ta ostatnia wiadomość zdawała się być przedwczesną.

Dnia 13.

Donoszą z Bony d. 31 Października o przybyciu tam przed dwoma dniami, Xięcia *Némours*, na statku parowym *le Sphinx*. Marszałek *Clauzel* przybył d. 31 w liczonym orszaku oficerów na statku parowym *Pepin*. Przygotowania do wyprawy idą z wielkim pośpiechem. Przez dni kilka padały deszcze, ale zaczyna się wypogadzać.

— *Journal des Débats* donosi w ten sposób o przejeździe Xięcia Ludwika *Bonaparte*: „Dnia 10 Listopada uwolnił Rząd Xięcia Ludwika Napoleona *Bonaparte*go z więzienia Strażburskiego i posłał go do Lorient; niebawnie okręt rządowy przewiezie go do Ameryki. Xiąże rzeczony, przejeżdżał w nocy z piątku na sobotę przez Paryż.“

— Minister Spraw Wewnętrznych wydał dziś pozwolenie na budowę drugiego *Theatre Français* w Paryżu. Pan *Antenor Joly*, jest mianowany dyrektorem.

— O kontrrewolucyi w Lisbonie, mówią także *Messenger* i *Bon Sens*, z dodatkiem, że tę wiadomość otrzymano przez gońca. Dzienniki Ministeryalne milczą w tej mierze.

— *Journal des Débats* pisze, że na przedstawienie Posła Francuzkiego w Madrycie, wydało Ministeryum tamtejsze postanowienie, iż kościół *St. Louis des Français*, fundacyi pewnego francuzkiego Xiędza 1613 roku, nie podlega ogólnemu rozporządzeniu, przeznaczającemu wszystkie naczynia i bogactwa kościelne, na rzecz skarbu.

— *Messenger* powiada: „Do poselstwa Hiszpańskiego nadeszły tu depesze z Madrytu, przez gońca, który opuścił to miasto d. 6 b. m. Podług ostatnich doniesień, *Gomez* był ciągle jeszcze w Estramadurze między Truxillo i Cacezes na lewym brzegu Tagu; w niewielkiej odległości manewrował *Rodil* przeciwko prawemu skrzydłu *Gomeza*. *Alaix* przyspieszył swój pochód, ażeby doścignąć Karolistów, a w tej chwili musiał już zapewne połączyć się z *Rodylem*. W Madrycie panowała spokojność: nie lękano się bowiem, aby *Gomez* przeprawił się przez Tag. — Działą użyte do oblężenia Bilbao, odesłali Karoliści d. 6 b. m. w połowie do Durango, w połowie do Guernica. Karoliści korzystając z powolności, z jaką działają woyska Królowey, pozakładali szanice w Estella, Elisondo, Vera i Urbali.“

— W liście z Bayonny daty 9 b. m. wyrażono: „Dowiedujemy się, że przyczyną zwłoki w oblężeniu Bilbao, było nieporozumienie zasze na Radzie wojennej między Jenerałami *Casa Eguja* i *Montenegro*. Ten ostatni był zdania, ktróre także i *D. Karlos* zdawał się podzielać, że zbyt małe są terażniejsze zapasy prochu, aby rozpoczynać oblężenie; Eguja zaś utrzymywał, że było podostatkiem prochu, i że ociągać się nie wypadało.“

— *Charte de 1830* zapewnia na zasadzie doniesień z Tuluzy, że Karoliści opuścili dnia 9 dolinę Aran. (G. C.)

— Wczorajsze dzienniki Ministeryalne umieszczają wprawdzie odpowiedź Seymu Szwajcarskiego, lecz wstrzymują się od wszelkich uwag względem przyjęcia, jakiego odpowiedź ta doznała od Ministeryum naszego. Jeden tylko dziennik *la Paix* pisze w krótkości: „Niewiemy jeszcze postanowienia Ministeryum; lecz zdaje się, iż zadosyć uczynienie ze strony Seymu Szwajcarskiego jest dostatecznem dla naszego honoru narodowego. Mamy nadzieję, iż Rząd przestanie na tém, i przywróci stosunki handlowe, których przerwanie, zrządziło wiele szkody wschodnim naszym departamentom.“

— Dotychczas nie jest dobrze wiadomo, w jakim celu Król Belgijczyków bawił ostatnim razem w Pa-

мя проживалъ въ Парижѣ. Вероятно, вліяніе Короля *Леопольда* значительно, и можетъ содѣлаться еще значительнѣе, если племянникъ его обручится съ Принцессою *Викторіею*, наслѣдницею Англійскаго престола. Племянникъ его безпрестанно живетъ въ Брюсселѣ, чтобы ознакомиться съ ходомъ дѣлъ, и управленіемъ Государства. Белгійскій Король по видимому неодобряетъ совершенно поступковъ своего тестя. Онъ напротивъ кажется болѣе благопріятствуетъ Англійской системѣ. Прежній Министръ *Лебо*, котораго не любитъ *Людвигъ Филиппъ*, до сихъ поръ при Королѣ *Леопольдѣ*, наилучшимъ его совѣтникомъ и другомъ.

— Никто не надѣялся, чтобы *Людвигъ Филиппъ* такъ скоро и столь успѣшно окончилъ борьбу съ Бонапартистами. Партія эта не такъ была малочисленна, какъ нѣкоторые утверждаютъ. Напротивъ, ей благопріятствовали всѣ, которые жили благополучно во время *Наполеона*, и которые при переворотѣ дѣлъ 1830, обманулись въ своихъ надеждахъ. Одинъ неблагоразумной, смѣшной поступокъ молодого потомка *Наполеоновой* фамиліи, навсегда уничтожилъ значеніе этой партіи. Не столько принесла пользы *Людвигу Филиппу* смерть Герцога *Рейхштадскаго*, какъ мнимый *Наполеонъ II*, въ треугольной шляпѣ и съ сложенными напередъ руками. (D. P.)

ВЕЛИКОБРИТАНІЯ И ИРЛАНДІЯ.

Лондонъ, 12-го Ноября.

Третьяго дня на биржѣ, не было никакихъ требованій на ассигнаціи, и, такъ сказать, царствовала угрюмая тишина. Кажется, что банкъ рѣшился наконецъ въ первый разъ продать съ убыткомъ государственныя ассигнаціи и опредѣлилъ склонить *Г. Спрингъ Рейса* возвысить съ оныхъ проценты. Но сей то причинѣ понизились всѣ почти Англійскія ассигнаціи, а на иностранныя вовсе не было покупокъ.

— Маркграфъ *Лансдаунъ* возвратился съ твердой земли, и тотчасъ посѣтилъ перваго Министра. Возвратился также Канцлеръ Финансовъ *Г. Спрингъ Рейсъ*.

— Маркизъ *Ветерфордъ* покупаетъ теперь въ Ирландіи собакъ породы чистыхъ Булдогъ, съ которыми хочетъ попробовать въ Алжирѣ выхвать на травлю львовъ.

— Пишутъ изъ Веракруцъ отъ 8 Сентября, что въ разстояніи 5 миль отъ Фалапы, пастухъ отыскивая заблудившихъ овецъ, открылъ старинный (какъ кажется) довольно значительный городъ, залитый лавою. Найдены остатки погибшихъ людей залитыхъ въ сиднемъ положеніи. На высочайшемъ зданіи этого погребеннаго города, растетъ огромное дерево. Лѣтописи не упоминаютъ ни о какомъ городѣ на этомъ мѣстѣ. Изъ Мексики послано туда войско, а изъ Веракруцъ выѣхалъ Комендантъ, для распоряженій при откапываніи сокровищъ, которыя тамъ вѣроятно находятся.

— Напечатанное въ *Morning-Post* письмо уведомляетъ, что всѣ усилія освободить Князя *Поліньяка* изъ заключенія его въ Гамѣ, до сихъ поръ были тщетны. Причиною сего самъ Князь, который полагаетъ, что подаетъ обыкновенное прошеніе на счетъ своего увольненія, онъ призналъ бы *Людвика Филиппа* Королемъ. Этотъ Министръ не хочетъ подавать въ томъ смыслѣ прошенія ни къ Королю Французовъ, ни къ Губернатору крѣпости, что, какъ говорили предположилъ самъ Король, а жур. *Morning Post* не зналъ еще о кончинѣ *Карла X* утверждаетъ, что Князь кончить жизнь въ своемъ заключеніи, если не получитъ повелѣнія отъ *Карла X*, просить о своемъ освобожденіи. Жур. *Post* упоминаетъ при томъ, что *Г. Поліньякъ*, будучи жертвою двухъ революцій, уже 17 лѣтъ прожилъ въ темницѣ.

— *Times* содержитъ: „Намъ кажется очень неприличнымъ, что Французское Правительство, требуетъ унижительнаго прошенія отъ Князя *Поліньяка*, какъ условія его прощенія. Единственнымъ правиломъ въ такихъ случаяхъ можетъ служить вопросъ: требуетъ ли общественное благо необходимо продолженія казни? Если не требуетъ, то освобожденіе можетъ послѣдовать.“

— Недавно было въ Ливерпуль большое, такъ названное, протестантское собраніе, въ которомъ особенно *Г. О'Сулливанъ* и *Макъ Нейль* сильно выражались противу Католиковъ и Ирландцевъ. Здѣсь находилось болѣе 5,000 особъ.

— Англійское и Американское общество пароходства въ Лондонѣ, опредѣлило построить самый величайшій пароходъ, который когда либо видѣли. Этотъ первый ливійный пароходъ, будетъ попеременно плавать между Лондономъ и Нью-Йоркомъ, а также между Ливерпулемъ и Нью-Йоркомъ. Длина его въ 235

рыżu. То певна, iż wpływy Króla *Leopolda* są znaczne, i mogą się stać jeszcze znacznie większymi, jeśliby synowiec jego zaślubił *Wiktoryę*, następczynię tronu angielskiego. Synowiec ten bawi ciągle w Brukseli, aby pomału ознајаміаі się z tokiem interesów i rządem Państwa. Król Belgijczyków nie pochwała (jak się zdaje) we wszystkiem postępowaniu tądziec swego. Przeciwnie, zdaje się on sprzyjać bardziej systematowi angielskiemu. Były pierwszy Minister *Lebeau*, którego *Ludwik Filip* nie lubi, jest dotąd najpoufalszym doradcą i przyjacielem Króla *Leopolda*.

— Никтъ не сподзiewалъ, aby *Ludwik Filip* tak прѣдко i tak pomyslnie stoczył walkę z Bonapartystami. Stronnictwo to niebyto bynajmniej nie licznem, jak to niektórzy utrzymują. Przeciwnie sprzyjali mu wszyscy, którym się za *Napoleona* dobrze powodziło, a którzy przy zmianach r. 1830 zawiedli się w swoich nadziejach. Jeden nierozsądny i śmieszny krok młodego potomka rodziny *Napoleońskiej* zniszczył na wieki znaczenie tego stronnictwa. Nie tyle korzyści przyniosła *Ludwikowi Filipowi* śmierć *Xięcia Reichstadt*, jak ten niyito *Napoleon II*, w trzyrożnym kapeluszu na głowie i z założonemi na przód rękoma. (D. P.)

БРИТАНІЯ ВІЕЛКА І ІРЛАНДІЯ.

Лондонъ, дня 12 Листопада.

На giełdzie dnia onegdajszego, nie było w papierach żadnego pokupu, i że tak powiedzieć można, ponura panowała cisza. Zdaje się, że bank zdecydował się nareszcie sprzedać, pierwszy raz ze stratą obligacje skarbowe, i postanowił nakłonić Pana *Spring Rice*, do podwyższenia procentu od tychże. Z teyto przyczyny stały nisko prawie wszystkie angielskie papiery, a na zagraniczne nie było wcale kupujących.

— Margrabia *Lansdowne* powrócił z stałego lądu i odwiedził zaraz pierwszego Ministra. Powrócił także Kanclerz skarbowy Pan *Spring-Rice*.

— Markiz *Waterford* skupuje teraz w Irlandyi psy z gatunku prawdziwych Bulldog, któremi chce probować w Algierze polowania na lwy.

— Donoszą z Veracruz pod d. 8 Września, iż o 5 mil od Falapa, pasterz szukając zabłąkanych owiec, odkrył dawne, jak się zdaje, dość znaczne miasto, lawą zalane. Na największym gmachu tego odwiecznego grodu stoi teraz wielkie drzewo. Znalezione szczątki ludzi nieżywych, zagrzebanych w postawie siedzący. Dzieje nie wspominają o mieście w tém miejscu. Z Meksyku wysłano tam wojsko, a z Veracruz wyjechał Komendant dla kierowania wykopywaniem skarbow, które zapewne się tam znajdują.

— List umieszczony w *Morning-Post* donosi, iż wszelkie usiłowania do uwolnienia *Xięcia Polignac* z więzienia jego w Ham, spełzły dotąd, czego przyczyną jest sam *Xiąże*, który mniema, iż, podając zwykłą prośbę o swoje uwolnienie, uznałby *Ludwika Filipa* za Króla. Były ten Minister nie chce podać takowej prośby ani do Króla Francuzów, ani do Gubernatora twierdzy, co sam Król miał proponować, a gazeta *Morning-Post*, nie wiedząc jeszcze o zgonie *Karola X*, twierdzi: iż *Xiąże* ten zakończy życie w więzieniu swoim, jeżeli nie otrzyma rozkazu od *Karola X*, aby prosił o swoje uwolnienie. Gazeta *Post* namienia przy tém, iż *Xiąże Polignac*, będący ofiarą dwóch rewolucy, przeżył już 17 lat życia swego w więzieniu.

— *Times* pisze: „Zdaje się nam rzeczą bardzo błahą, iż Rząd Francuzki wymaga upokorzącej prośby od *Xięcia Polignac*, jako warunku jego ułaskawienia. Jedynem prawidłem w takich przypadkach jest pytanie: czyli dobro publiczne wymaga koniecznie przedłużenia kary? Jeżeli nie wymaga, uwolnienie może nastąpić.“

— Nie dawno odprawiono się w Liverpool wielkie tak zwane zgromadzenie Protestantskie, na którym szczególniej Panowie *O'Sullivan* i *M'Neil* mocno mówili przeciw Katołikom i Irlandczykom. Znajdowało się na niem przeszło 5,000 osób.

— Towarzystwo żeglugi parowej Angielskie i Amerykańskie w Londynie, postanowiło kazać wybudować największy statek parowy, jaki kiedy widziano. Będzie to pierwszy statek parowy liniowy, mający kolejno odbywać żeglugę między Londynem a Nowym-Yorkiem, oraz między Liverpoolem a Nowym-Yorkiem.

футовъ. На немъ будутъ находиться двѣ машины каждая силою въ 225 лошадей. (D. P.)

ИСПАНІЯ.

Мадридъ, 3-го Ноября.

Во вчерашнемъ засѣданіи Кортесовъ передано кредитной Коммиссіи предложеніе Морскаго Департамента въ Матаро, о уплатѣ государственными ассигнаціями недоимочнаго жалованья Морскимъ чиновникамъ. Потомъ принять законъ о движеніи національной гвардіи впрочемъ съ тѣмъ замѣчаніемъ, чтобы Правительство изъ этого постановленія могло сдѣлать съ должною предусмотрительностію, употребленіе. Противъ Г. Салеро, который сдѣлалъ предложеніе исключить изъ теперешняго набора 50,000 ч., вступившихъ добровольно въ національную гвардію, всѣ вооружились, и предложеніе его отвергнуто.

— Здѣсь все еще нѣтъ извѣстій о сѣверной арміи, о Родилъ и Гомесъ. Дивизія Генерала Нарваеса, находящаяся въ Аргандѣ, на пять миль отъ Мадрита усилена двумя баталіонами гвардіи и двумя эскадронами конницы. Оба баталіона не полны и составлены изъ остатковъ кодонны Ядраке.

— Здѣсь распространилась молва, что Карлисты покушаются завтра, т. е. въ день Карла, произвести всеобщее возстаніе. (A. P. S. Z.)

ТУРЦІЯ.

Константинополь, 19-го Октября.

Два курьера, прибывшіе изъ Лондона къ Англійскому Посольству, возбуждали всеобщее любопытство, наиболее тѣмъ, что тщательно скрывали содержаніе своихъ депешей. Впрочемъ приготовленія Г. Чорчила къ путешествію въ Лондонъ, вскорѣ увѣрили публику, что Лордъ Понсомби получилъ инструкціи по дѣлу Чорчила, и что для избѣжанія всякихъ недоразумѣній ему поручено, склонить Г. Чорчила къ отъѣзду изъ Константинополя, и до прибытія его въ Англію, Лорду Понсомби ничего болѣе не требовать отъ Порты, потому, что въ Лондонѣ намѣреваются окончательно кончить это дѣло. Кажется, что депеша въ самомъ дѣлѣ была такого содержанія. И такъ Г. Чорчилъ увѣжаетъ отъ насъ а Лордъ Понсомби вѣроятно откроетъ съ Портою прежнія дружественныя сношенія. Онъ уже приблизился къ особамъ имѣющимъ большое вліяніе, и въ поступкахъ его значительная произошла перемѣна. Изъ сего заключаютъ, что онъ желаетъ здѣсь остаться, и что Англійскій Кабинетъ не очень былъ доволенъ его поступками. (D. P.)

— На дняхъ прибыли сюда два курьера одинъ изъ Тегерана къ Лорду Понсомби, другой изъ Карпута отъ Решидъ-Паши къ Сераскиру Пашѣ; доставленные ими извѣстія о послѣднихъ происшествіяхъ въ Персіи, совершенно удовлетворительны. Хотя Решидъ-Паша захватилъ переписки мятежника Бея Равендуса, изъ коихъ оказалось, что еслибъ онъ могъ еще удержаться одинъ день, 15,000 вооруженныхъ Персовъ прибыло бы ему на помощь, и хотя справедливость на сторонѣ Порты, ибо извѣстіе объ оскорбленіи Персовъ въ Эрзерумѣ, оказалось ложнымъ, впрочемъ матеріальныя выгоды побудили гордость Дивана и Турецкихъ Вельможъ. Здѣшнему купечеству слѣдуетъ изъ Персіи около 40 милліоновъ піастровъ, а такъ какъ проживающіе здѣсь Персидскіе купцы выѣхали уже въ провинціи, и прекратили всѣ торговыя сношенія, а потому легко догадаться, что употреблены возможныя мѣры, для прекращенія несогласія этихъ двухъ дворовъ. Въ слѣдствіе того, Рейс-Эффендіи увѣрили Дипломатическій Корпусъ, и начальниковъ купеческаго сословія, что миръ будетъ сохраненъ. — Лордъ Понсомби получилъ донесеніе Г-на Бетуна, что онъ не хочетъ служить Шаху, сражающемуся противъ Кабульскаго Короля. Г. Бетунъ до сихъ поръ не оставилъ еще Персіи, ожидая сильнѣйшихъ представленій новаго Англійскаго Посланника Макъ Неула, который въ слѣдъ за Шахомъ отправился въ лагерь. Всѣ эти обстоятельства удовлетворяютъ купечество и вскорѣ ожидаютъ здѣсь извѣстій съ границъ, что Решидъ-Паша, получившій нужныя повелѣнія, возстановилъ прежнія дружественныя отношенія съ Персіею. Въ Персѣ гдѣ въ дипломатическихъ обществахъ разные носились слухи о перемѣнѣ здѣшнихъ Министровъ, утверждаютъ, что намѣреніе удалить отъ должности Рейс-Эффендія не имѣло успѣха. Султанъ рѣшительно сопротивился этимъ желаніямъ. (G. C.)

Разныя извѣстія.

Въ Германштадтѣ въ Трансильваніи случилось печальное происшествіе, которое служить предосторожностію, какъ надобно быть внимательнымъ при погребеніи мертвыхъ. Подполковникъ Эссассеръ, за-

длинность его ма wynosić 235 stop. Znajdować się na nim będą dwie maszyny, każda siły 225 koni. (D. P.)

ИСПАНІЯ.

Мадридъ, дня 3-го Listopada.

На вчерашнемъ посѣденіи Кортесовъ одѣлане zostało do komisji kredytowej przełożenie departamentu morskiego w Mataro, względem wypłacenia urzędnikom marynarki zaległej gaży, papierami skarbowemi. Potem przyjęto projekt do prawa względem mobilizacji gwardji narodowej, z tą jednak uwagą, ażeby Rząd z należytą przeczornością z tego upoważnienia mógł korzystać. Na przełożenie P. Salerno, ażeby z teraźniejszego zaciągu 50,000 ludzi, wyłączyć tych, którzy dobrowolnie przyjęli służbę w gwardji narodowej, żywe wszczęły się spory, i wniosek ten został odrzucony.

— Zgola tu niema wiadomości o woysku północnem, o Rodilu i Gomezie. Dywizya Jenerała Narvaez, która się znajduje w Arganda, o pięć mil od Madrytu, została wzmocniona przez dwa bataliony gwardji i dwa szwadrony jazdy. Obadwa bataliony są niezupełne i złożone z samych tylko ostatnich kolumny Jadraque.

— Rozbiegła się tu pogłoska, że jutro Karoliści, jako w dzień Karola, zrobić chcą powszechne powstanie. (A. P. S. Z.)

ТУРЦІЯ.

Константинополь, д. 19 Паждзиernика.

Двѣхъ гоңцовъ, которые прибыли з Лондуну до поселства англискаго, зворачали повсzechнѣу увагѣ, звлѣща, же treść ich depeszy bardzo tajono. Wszelako przygotowania Pana Churchill do podróży do Londynu, przekonały wkrótce publiczność, iż Lord Ponsonby otrzymał instrukcje we względzie sprawy Churchill, i że dla uniknienia wszelkich nieporozumień, polecono mu, aby nakłonił Pana Churchill do opuszczenia Stambułu, i aby aż do przybycia tegoż do Anglii, nie czynił dalszych reklamacy u Porty: gdyż wtenczas dopiero chcą w Londynie ostatecznie ukończyć tę sprawę. Zdaje się, iż owe depesze istotnie tego się dotyczyły. Pan Churchill opuszcza nas zatem, a Lord Ponsonby bezwzględnie rozpocznie na nowo dawne przyjacielskie stosunki z Portą. Zbliżył się już do osób największy wpływ mających, a w postępowaniu jego zaszła znaczna zmiana. Wnoszą z tego, iż pragnie tu pozostać, i że gabinet angielski nie bardzo był z postępowania jego zadowolony. (D. P.)

— W tych dniach przybyło tu dwóch gońców: jeden z Teheranu do Lorda Ponsonby, drugi z Karput od Reszyd Baszy do Seraskiera Baszy; wiadomości przez nich przywiezione o ostatnich wypadkach w Persyi, są bardziey zaspokajające. Lubo Reszyd Baszą przejął korespondencye powstańca Beja z Kevendus, z których okazało się, że gdyby ten był mógł się jeszcze tylko jeden dzień utrzymać, 15,000 Persów uzbrojonych byłoby mu na pomoc przyszło, i lubo słuszność jest na stronie Porty, albowiem wiadomość o znieważeniu Persów w Erzerum, okazała się bezzasadną, to przecieź dobro materialne odniosło zwycięztwo nad dumą Dywanu i Panów Tureckich. Tutejszy bowiem stan handlowy ma należność w Persyi około 40 milionów piastrow, a ponieważ mieszkający tu kupcy Perscy już powyjeżdżali na prowincye i zerwali wszelkie stosunki handlowe, łatwo się więc domyslić, że wszelkich użyto środków, aby zagodzić nieporozumienia obu tych dworów. Jakoż Reis Effendi zapewnił już cięło dyplomatyczne i naczelników stanu kupieckiego, że pokoy będzie zachowany. — Lord Ponsonby otrzymał doniesienie od Pana Bethune, że niechce służyć Szachowi, prowadzącemu wojnę przeciw Królowi Kabulu. Pan Bethune nie opuścił dotąd Persyi, oczekując silniejszych jeszcze przedstawień nowego Posła Angielskiego Mac Neil, który udał się za Szachem do obozu. Wszystkie te okoliczności zaspokajają stan handlowy i wkrótce spodziewają się tu wiadomości od granicy, że Reszyd Basza, który stosownie otrzymał rozkazy, przywróci dawne przyjacielskie z Persją stosunki. W Pera, gdzie w towarzystwach dyplomatycznych różne biegały pogłoski o zmianie Ministrów tutejszych, utrzymują, że nie udał się zamiar usunięcia Reis Effendego od obowiązków jego. Sałtan stanowczo oparł się temu życzeniu. (G. C.)

РОЗМАІТЕ ВІДОМОСТІ.

W Hermanstadt, w ziemi Siedmiogrodzkiej, wydarzył się smutny przypadek, który nową jest przestrogą, o ile należy być ostrożnym przy grzebaniu umarłych. Podpółkownik Elsasser, zastępca audytora Jene-

ступающий мѣсто Генеральнаго Аудитора сего города, и судебный докладчикъ Генеральнаго Военнаго Управленія Трансильваніи, сочтенъ умершимъ отъ холеры и безъ дальнѣйшаго разсмотрѣнія, похороненъ. Вскорѣ потомъ наследники замѣтили, что между оставшимися послѣ него вещами недостаетъ перстня, который на память всегда хранился въ его фамиліи. Подозрѣніе падало на камердинера покойника, но онъ утверждалъ, что баринъ его носилъ всегда на рукѣ этотъ перстень, и что безъ сомнѣнія съ нимъ и похороненъ. Это было поводомъ къ откопанію могилы: но въ какой степени были всѣ изумлены, когда оказалось, что покойника похоронили живымъ, что въ гробѣ онъ нѣсколько разъ переворачивался, и что въ отчаяніи, или съ голоду съѣлъ себѣ обѣ руки.

— Журналъ *Chronique de Paris* рассказываетъ слѣдующее происшествіе:

Девятнадцатилѣтній мальчикъ, представленъ былъ суду смирительной полиціи за то, что укралъ у булочника два фунта хлѣба, разломавъ окна, и потому обвиненъ въ воровствѣ и грабежѣ. — Какая была причина, что ты рѣшился на воровство? спросилъ Президентъ у обвиненнаго — Голодъ — Въмѣсто того чтобы воровать, почему ты лучше не купилъ этого хлѣба? — Не за что было. — Утебя однако на рукѣ есть золотой перстень, который ты могъ продать. — Я подкидываю; когда нашли меня, этотъ перстень былъ у меня повешенъ на шеѣ; онъ можетъ быть послужить мнѣ когда либо къ отысканію моихъ родителей; и такъ я не рѣшился продавать его.

Королевскій Прокуроръ поддерживаетъ обвиненіе и требуетъ убѣдительно наказать преступника по законамъ. Судъ присяжныхъ опредѣляетъ, что обвиненный виноватъ, и присуждается къ заключенію на 5 лѣтъ. По объявленіи сего, женщина, наружность коей свидѣтельствовала о долговременныхъ страданіяхъ и крайней бѣдности, встаетъ и говоритъ: „Господа присяжные! за двадцать лѣтъ предъ симъ, бѣдная дѣвица изъ здѣшняго города, обманута была однимъ изъ обывателей, который измѣннически оставилъ ее. Лишенная всякой помощи, бѣдная должна была поручить своего младенца волѣ провидѣнія. Младенецъ выросъ — мать и обольститель ее состарѣлись. Младенецъ въ бѣдности, мать въ горестяхъ, обманщикъ въ счастіи. Всѣ трое здѣсь: Младенецъ, — этотъ несчастный, котораго вы приговорили къ безчестной казни; мать — я, а отецъ — вотъ онъ,“ показывая на Королевскаго Прокурора.

— *Journal de Paris* сообщаетъ слѣдующее извѣстіе о Г. Паркензѣ, замѣшанномъ по Страсбургскимъ дѣламъ: „Когда Императоръ Наполеонъ дѣлалъ смотръ, молодой Поручикъ конницы, по окончаніи смотра его полка, слѣзъ съ лошади и сталъ предъ полкомъ. Наполеонъ замѣтилъ необыкновенный ростъ и прекрасную наружность молодого офицера, коему знакъ отъ разсѣченія верхней губы, тѣмъ болѣе придавалъ воинственный видъ; вскорѣ потомъ Офицеръ этотъ сталъ на дорогѣ гдѣ проходилъ Наполеонъ, и когда тоже слѣлалъ въ другой разъ, Наполеонъ спросилъ его: „Кто ты? чего желаешь?“ Молодой Офицеръ отвѣчалъ: „Мнѣ 29 лѣтъ отъ роду, а 11 лѣтъ служу въ войскѣ; я былъ въ 11 походахъ, получилъ 5 ранъ, спасъ жизнь одного Маршала Франціи, и отнялъ у непріятеля 3 ордена; требую креста.“ Желаніе его имѣло успѣхъ. Этотъ Офицеръ назывался Карлъ Паркензъ. При вторичномъ возстановленіи Королевской власти, онъ былъ Капитаномъ, а тогдашній Военный Министръ, Князь Фельтръ, поручилъ ему начальство надъ компаніею стрѣлковъ, гдѣ Полковникомъ былъ Г. Лористонъ. Капитанъ Паркензъ всегда показывалъ расположеніе къ Наполеону; онъ также былъ замѣшанъ по нѣкоторымъ заговорамъ, открытымъ въ разныя времена: Г. Паркензъ братъ извѣстному Адвокату того же имени.“

— Пишутъ изъ Гамбурга отъ 2-го Ноября: На дняхъ на рѣкѣ Эльбѣ близъ Гликштадта и на Стерѣ близъ Лецего и Гейлигенштедтенъ, замѣчено рѣдкое явленіе, т. е. что въ продолженіе времени отъ 10 до 12 часовъ небыло обыкновеннаго прилива и отлива, и вода оставалась на одинаковой высотѣ, такъ, что стоящіе на якоряхъ корабли, которые посредствомъ прилива и отлива воды, плаваютъ въ разныя стороны, оставались на одномъ мѣстѣ. Причиною этого явленія, кажется не только чрезвычайныя жары продолжающіяся до сихъ поръ, но можно также полагать, что гдѣ нибудь въ отдаленной странѣ было землетрясеніе. Подобное явленіе здѣсь замѣчено было въ день Всѣхъ Святыхъ 1755 года, во время землетрясенія въ Лиссабонѣ.

— Пишутъ изъ Парижа отъ 28-го ч. Октября: „Въ Воскресенье въ 9 часа, пустили голубя съ письмомъ въ Брюссель, куда онъ прилѣтѣлъ въ тотъ же самый день, въ 2 часа по полудни. (Г. С.)“

ралнаго tego miasta i Referendarz Sądowy Zarządu Je-neralnego woyskowego ziemi Siedmiogrodzkiej, poczy-tany został za zmarłego z cholery, i bez bliższych ba-dań pogrzebiony. Niebawem successorowie jego opa-trzyli się, iż w zostawioney przezeń puściźnie braknie jednego pierścienia, który przechowywany był w jego ro-dzinie za drogą jakąś pamiątkę. Podeyrzenie padło na pokojowca zmarłego, ale ten zapewniał, iż Pan jego no-sił zawsze pierścień ten na palcu i że z nim bezwątpie-nia został pogrzebiony. Zapewnienie to stało się powodem do odkopania mogiły: ale jakąż zgrozą wszyscy zostali przerażeni, kiedy dało się widzieć, iż nieboszczyk po-chowany został żywym, że w trumnie swojej wielo-krotnie się przewracał, i że z rozpaczy lub głodu zgryzł sobie obie pięści.

— Dziennik *Kronika Paryzka* opowiada nastęпно wydarzenie:

Dziewiętnastoletni chłopiec stawiony był przed sądem policyi poprawczej, oskarżony o skradzenie u piekarza dwufuntowego chleba po rozbiciu okna, słowem o kradzież z wyłamaniem. Co cię powodowało do kradzieży? spytał oskarżonego Prezydent — Głód — Zamiast krać, czemuś raczy nie kupić tego chleba? — Nie miałem za co. — Masz przecię na palcu złoty pierścień, który mogłeś sprzedać. — Jestem podrzutkiem; kiedy mię znalezione, pierścioneł ten był zawieszony na mojej szyi; może on mi kiedyś posłużyć do odzyskania moich rodziców; nie mogłem go sprzedawać.

Prokurator Królewski utrzymuje oskarżenie i w wymownym głosie nalega o ukaranie przestępcy podług prawa. Sąd przysięgłych wyrzeka, że oskarżony jest winnym i zapada wyrok skazujący go na pięć lat więzienia. Po jego ogłoszeniu, kobieta, której powierzchowność świadczyła o długich cierpieniach i ostatecznej nędzy, powstaje i mówi: „Panowie Przysięgli! przed dwódziestą laty bѣdna dziewczyna z tego miasta uwiedziona została przez jednego z tutejszych mieszkańców, który ją zdradził i opuścił. Pozbawiona wszelkiej pomocy, bѣdna ta zmuszona była powierzyć dziecic swoje Opatrzności. Dziecko wyrosło — matka i jej zwodziciel zestarzelі się: dziecko w nędzy, matka w boleści, zwodziciel w szczęściu. Wszyscy troje tu są obecni. Dziecko, jest to ten nieszczęśliwy młodzian, któregoście skazali na hańbiącą karę; matką jestem ja; a oyciec, oto jest ten“ rzekła, wskazując na Prokuratora Królewskiego.

— *Journal de Paris* udziela następującą wiadomość o Panu Parquin, wpłatanym do wypadków w Straż-burgu: „Gdy Cesarz Napoleon odprawiał przegląd, młody Porucznik jazdy, po ukończonym przeglądzie swego półku, zsiadł z konia i stanął przed półkiem. Napoleon uważał wysoki wzrost i piękną twarz młodego oficera, któremu bliźna od cięcia przez górną wargę, nadawała postawę bardziej marsową; wkrótce potem oficer ten stawał na drodze Napoleonowi, co gdy znowu uczynił, zapytał go Napoleon: „Kto jesteś? czego chcesz?“ Młody oficer odpowiedział: „Mam lat 29 a 11 służę w wojsku; odbyłem 11 kampanii, odniosłem 5 ran, ocaliłem życie jednemu Marszałkowi Francyi, i 3 chorągwie wziętem nieprzyjacielowi; domagam się krzyża.“ Żądanie jego wzięło skutek. Oficer ten nazywał się Karol Parquin. Przy powtórным przywróceniu władzy królewskiej, był on kapitanem, a ówczesowy Minister wojny, Xiążę Feltrę, poruczył mu dowództwo kompanii strzelców, których półkownikiem był Pan Lauriston. Kapitan Parquin okazywaławsze przychylność ku Napoleonowi; był też wpłatan do kilku zamierzonych spisków, odkrytych w różnym czasie. Pau Parquin jest bratem znakomitego adwokata tegoż nazwiska.“

— Donoszą z Hamburga pod 2 Listopada: W tych dniach na Elbie pod Glückstadt i na Stoerze pod Jetzehoe i Heiligenstedten, postrzeżono rzadkie zjawisko, to jest: iż woda przez 10 do 12 godzin zapomniata o swoim zwykłym napływie i upływie, trzymając się w równej mierze, tak dalece, że na kotwicach stojące okręty, które, podług napływu lub upływu, tak i owak stojąc obracają się, ciągle nieruchomie na jednem pozostały mieyscu. Przyczyna tego zjawiska zdaje się pochodzić, nie tylko z nadzwyczajnych w tym czasie panujących upałów, ale jest oznaką jakiegoś dalekiego trzęsienia ziemi; podobnie jak w dzień Wszystkich Świętych r. 1755, podczas trzęsienia ziemi w Lisbonie, takież same zjawisko dało się widzieć w tej stronie.

— Donoszą z Paryża pod d. 28 Października: „W niedzielę o kwadransie na dziewiątą, puszczono gołębia z biletom do Bruxelli, gdzie przybył tegoż samego dnia o godzinie 2 z południa. (Г. С.)“